

Nr 249.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning
angående ändrad lydelse av 1 och 3 §§ förordningen den 3 maj
1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit, m. m.;
given Stockholms slott den 31 mars 1932.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av stats-
rådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att
dels antaga härvid fogade förslag till förordning angående ändrad ly-
delse av 1 och 3 §§ förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt
å bensin och motorsprit,
dels ock bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredra-
gande departementschefen därjämte hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Felix Hamrin.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 1 och 3 §§ förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit¹.

Härigenom förordnas, att 1 och 3 §§ förordningen den 3 maj 1929 om särskild skatt å bensin och motorsprit skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

1 §.

För bensin — — — liter.

I denna förordning förstås med motorsprit sådan sprit, som enligt gällande förordning angående handel med skattefri sprit är att anse såsom motorsprit.

3 §.

1. Kontroll — — — kontrollstyrelsen.
2. Den, som — — — kontrollstyrelsen.
3. Bensin — — — till kontrollstyrelsen.

För den — — — kontrollstyrelsen.

Försummar — — — föranstalta.

4. Såsom tillverkning av bensin anses jämväl av importör eller försäljare företagen blandning av bensin, bensol eller motorsprit med obeskattad petroleumprodukt, därest den genom blandningen erhållna varan med hänsyn till sin användning är att likställa med bensin. Skatt skall erläggas allenast för den myckenhet obeskattad petroleumprodukt, som ingår i blandningen. Inbetalningen av skatten skall äga rum före utgången av månaden närmast efter den, varunder blandningen företagits. Vad i 3 mom. första stycket stadgas skall ej äga tillämpning å tillverkning av ifrågavarande slag.

Såsom bidrag till kostnaden för ersättning åt kontrollant, som av kontrollstyrelsen förordnas att närvara vid uppmätning av obeskattad petroleumprodukt, avsedd för blandning, varom i detta moment förmäles, har importör eller försäljare att i enahanda ordning, som gäller i fråga om skatten, inbetala ett belopp, motsvarande 2 kronor 50 öre för timme av den tid, som åtgått för förrättningen, dock minst 10 kronor för varje förrättning. Överskjutande del av minst en halv timme räknas som hel timme, men mindre del bortfaller.

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1931: 245; jfr 1931: 137.

5. Tillverkare skall hålla sina handelsböcker med tillhörande verifikationer tillgängliga för kontrollstyrelsen eller av styrelsen utsedd kontrollant. Tillverkaren vare ock skyldig att lämna kontrollanten tillträde till tillverkningsstället och där befintliga lokaler samt att på anmodan kostnadsfritt tillhandahålla kontrollstyrelsen prov å oljor, som finnas å tillverkningsstället.

6. Utan hinder av bestämmelserna i denna förordning må under den kontroll och de villkor i övrigt, som Konungen prövar erforderliga, skattefrihet åtnjutas för bensin, som inom riket tillverkas för vetenskapligt eller försöksvis för tekniskt ändamål.

7. Ersättning till kontrollant, som av kontrollstyrelsen förordnas att biträda vid tillsynen över denna förordnings efterlevnad, bestämmes av styrelsen.

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 31 mars 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin, anför:

För bensin, som till riket införes eller här tillverkas, skall erläggas särskild skatt, som enligt nu gällande bestämmelser utgår med 8 öre för liter. Å införd bensin utgår därjämte tull med 0.1 öre för liter. Då fråga är om till riket införd bensin, utgöres skatten enligt 2 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit till tullverket samtidigt med tullen. Beträffande bensin, som tillverkas inom riket, skall skatten enligt 3 § samma förordning inbetalas genom insättning å statsverkets giroräkning i riksbanken för statskontorets räkning. Kontrollen å beskattningen av sådan bensin utövas av kontrollstyrelsen.

Enligt 1 § förenämnda förordning i dess ursprungliga lydelse skulle i förordningen med bensin förstås mineraloljor och skifferoljor, vilka vid en temperatur av $+ 15^{\circ}$ Celsius hade en egentlig vikt av högst 0.760. På enahanda sätt definierades bensin i anmärkning 1 till tulltaxenummer 174 i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan.

I skrivelse till chefen för finansdepartementet den 4 mars 1931 anmälde generaltullstyrelsen, att föreståndaren för tullverkets huvudlaboratorium i en till styrelsen avgiven promemoria framhållit, bland annat, att till motorbensin börjat användas mineraloljefraktioner av så hög egentlig vikt, att vissa farhågor föreläge för att det i nämnda författningar angivna talet 0.760 kunde inom en snar framtid komma att överskridas, varigenom tyngre motorbensin skulle kunna införas utan erläggande av tull eller skatt. På grund därav hemställde styrelsen, att det måtte tagas under överbägande, huruvida icke utredning borde verkställas angående möjligheten av en sådan ändring av författningarna i fråga, att definitionen å bensin erhöles en mot författningarnas syfte bättre svarande avfattning.

Sedan Kungl. Maj:t i anledning härav anbefallt generaltullstyrelsen att föranstalta om en dylik utredning, framlade styrelsen, som under hand inhämtat kontrollstyrelsens åsikt i ärendet, i skrivelse den 18 mars 1931 utredning och förslag i ämnet. Enligt förslaget i fråga borde sådan ändring vidtagas i definitionen å bensin, att maximigränsen för den egentliga vikten vid en temperatur av $+ 15^{\circ}$ Celsius höjdes från 0.760 till 0.770. Till grund för förslaget låg en av professorn vid tekniska högskolan C. E. L. Hubendick på föranstaltande av generaltullstyrelsen verkställd utredning angående den egentliga vikten hos bensin, som användes för motordrift.

I avgivet yttrande tillstyrkte Sveriges kemiska industrikontor den sålunda föreslagna ändringen rörande definitionen å bensin. Kommerskollegium förklarade i infortrat utlåtande sig sakna anledning att avstyrka förslaget.

Genom proposition nr 215 till 1931 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att, i enlighet med vad generaltullstyrelsen i sin förutnämnda skrivelse förordnat, dels antaga förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit, dels ock besluta ändring av den i anmärkning 1 till tulltaxenummer 174 givna definitionen å bensin.

Sedan riksdagen i skrivelse den 28 maj 1931, nr 293, anmält, att riksdagen bifallit propositionen, utfärdade Kungl. Maj:t den 19 juni samma år dels förordning (nr 245) om ändrad lydelse av 1 § nyssnämnda förordning, dels ock kungörelse (nr 244) om vissa ändringar i tulltaxan. Enligt såväl bensinskatteförordningens som tulltaxans bestämmelser skall sålunda numera med bensin förstås mineraloljor och skifferoljor, vilka vid $+ 15^{\circ}$ Celsius hava en egentlig vikt av högst 0.770.

I skrivelse den 23 mars 1932 hava *kommerskollegium*, *generaltullstyrelsen* och *kontrollstyrelsen* anmält, att föreståndaren för tullverkets huvudlaboratorium i en till generaltullstyrelsen avgiven, den 21 i samma månad dagtecknad promemoria inberättat, att i dagarna till riket inkommit ett parti om 1,692,273 liter av en vara, benämnd »ligroin», vilken av verkställd undersökning att döma utgjorde en högkokande fraktion av bensin. Med all sannolikhet vore varan avsedd att efter sammanblandning med lågkokande bensinfraktioner användas till motordrift. Då emellertid partiet i fråga visat sig hava en egentlig vikt vid $+ 15^{\circ}$ Celsius av 0.7754, hade detsamma med nuvarande bestämmelser icke kunnat beläggas med skatt och tull. På grund av det sålunda inträffade fallet hade generaltullstyrelsen hos professor Hubendick anhållit om ett uttalande angående möjligheterna att för framtiden förebygga, att motorbensin införes utan erläggande av skatt och tull. I anledning härav hade Hubendick i avgivet utlåtande anfört följande:

Definitionen å bensin.

Då numera bensin med en specifik vikt upp till 0.770 vore belagd med tull och skatt, innebure detta, att ett nu inkommet bensinparti med specifika vikten 0.7754 skulle vara fritt från tull och skatt. Då emellertid bensinen otvivelaktigt vore avsedd för motorändamål, visade detta å ena sidan, att det funnes många sätt att kringgå en bestämmelse, baserad på specifika vikten, sedan bensinindustrien numera blivit en blandningsindustri, samt å andra sidan, att det vore utomordentligt svårt finna en definition för bensin, vilken tull- och skattelade motorbensin men icke närbesläktade produkter, avsedda för andra ändamål. Bestämmelserna för bensinens beläggande med tull och skatt torde därför behöva en radikal omläggning. Men en dylik omläggning förutsatte en ingående utredning av denna svåra fråga. En dylik utredning torde därför kräva rätt lång tid. För att tillvarata statens intressen och förebygga, att motorbensin, vilken egentligen skulle vara belagd med tull och skatt, infördes i sådant skick att den ginge fri från dessa onera, syntes för närvarande ej finnas annan utväg än att tillsvidare giva de myndigheter, vilka skulle granska varan, förtroendet att efter eget omdöme avgöra, huruvida tull och skatt skulle åvila varan eller ej.

Ämbetsverken hava i sin nyssnämnda skrivelse vidare anfört följande:

»Enär av ovan relaterade fall tydligt framgår, att de förra året vidtagna författningsändringar icke kunna anses tillfyllest för att säkerställa gällande beskattning av bensin, synes en ingående utredning böra verkställas rörande de olika möjligheter, som för sagda ändamål kunna stå till buds. Då emellertid en dylik utredning torde komma att taga en jämförelsevis lång tid i anspråk, synes det nödvändigt att i avvaktan på utredningsresultatet vidtaga omedelbara åtgärder för skyddande av statsverkets rätt i här berörda avseende. För ändamålet torde ingen annan utväg erbjuda sig än att genom borttagande av de nuvarande definitionerna å bensin medgiva de ämbetsverk, generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen, vilka handhava bensinbeskattningen, en fri prövningsrätt rörande vad som skall förstås med bensin. Enligt vad som är bekant, äga i flera främmande länder, där bensinbeskattning förekommer, vederbörande uppborndsmyndigheter rätt att avgöra, huruvida en vara skall anses utgöra bensin eller ej. Det må även erinras, att i Sverige en dylik prövningsrätt tidigare tillkommit uppborndsmyndigheten, i det att enligt den ursprungliga bensinskatteförordningen — förordningen den 23 maj 1924 (nr 137) — med bensin skulle förstås mineraloljor, vilka enligt tulltaxan hänfördes till petroleumbensin eller gasolin. I tulltaxan fanns då icke någon definition å bensin.

Den sålunda ifrågasatta anordningen torde icke heller böra föranleda betänkligheter ur den synpunkten, att densamma skulle kunna tänkas medföra nämnvärda brister med avseende å enhetlighet vid besinbeskattningen. Beträffande hit till riket importerad bensin kommer generaltullstyrelsen självfallet att i möjligaste mån övervaka, att densamma blir likformigt beskattad. Vad åter beträffar den inom riket tillverkade bensinen kommer kontrollstyrelsen att utöva motsvarande uppsikt. Givet är ock att de båda ämbetsverken komma att samråda i syfte att utländsk och inhemsk bensin må beskattas efter enhetliga grunder.

Det må slutligen erinras, att för såväl importörer som inhemska tillverkare möjlighet står öppen att i besvärsväg bringa en skatte- eller tullbeläggning å bensin under Kungl. Maj:ts prövning.»

Under återopande av vad sålunda anförts, hava ämbetsverken hemställt, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa en ingående utredning rörande möjligheterna av att säkerställa gällande beskattning av för motordrift avsedd bensin, varjämte ämbetsverken avgivit förslag till ändring i angivet syfte av 1 § förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit, vilket förslag jämte förslag om sådan ändring av tulltaxan, att den vid nummer 174 i denna fogade anmärkning 1 komme att utgå, enligt ämbetsverkens mening borde i proposition föreslås innevarande års riksdag till antagande.

Med skrivelse den 29 mars 1932 hava kommerskollegium, generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen överlämnat en den 28 i samma månad dagtecknad, av tillförordnade byråchefen hos kontrollstyrelsen Sven Almgren upprättad promemoria, däri framhållits önskvärdheten av att bestämmelserna i 3 § förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit kompletterades med föreskrift av innehåll, att importör eller återförsäljare av bensin, vilken blandat obeskattad petroleumprodukt med bensin, bensol eller motorsprit, likställdes med tillverkare av bensin, därest den genom blandningen erhållna varan med hänsyn till sin användning vore att jämställa med bensin. I sin nyssnämnda promemoria har Almgren härutinnan anført följande:

*Utvädgnng av
begreppet till-
verknng av
bensin.*

Den av ämbetsverken i förutnämnda skrivelse den 23 mars 1932 föreslagna befogenheten för generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen att från fall till fall avgöra, huruvida en importerad eller, ifråga om inhemsk vara, från tillverkningsstället utlämnad petroleumprodukt vore att hänföra till bensin eller ej, syntes, såvitt nu kunde bedömas, vara ägnad att tillsvldare i möjligaste mån säkerställa statens skatteintresse å detta område. Som i professor Hubendicks yttrande antytts, hade emellertid riskerna för ett kringgående av bensinbeskattningen blivit mera framträdande i samma mån som bensinindustrien tenderade att utvecklas därhän, att i marknaden utsläpptes olikartade fraktioner av petroleumprodukter, avsedda att sedermera av importörerna eller återförsäljarna efter blandning saluhållas såsom bensin. Visserligen torde det saknas anledning att antaga annat än att vederbörande myndigheter i allmänhet skulle bliva i tillfälle att vid införseln respektive utlämningen från tillverkningsstället i beskattningshänseende behandla dylika produkter som bensin, men tveksamma gränsfall kunde givetvis tänkas uppstå, särskilt i betraktande av ansträngningarna å detta område att göra även tyngre oljor användbara till motorbränsle såsom bensin. Vidare måste uppmärksammas, att riskerna för försök till beskattningens kringgående genom inblandning av obeskattad petroleumprodukt i bensin, bensol eller motorsprit ökades ju mera bensinskatten höjdes. Möjligheterna till dylika i syfte att undandra statsverket skatt å bensin företagna blandningar borde i göriligaste mån förhindras. Såsom en ytterligare säkerhetsåtgärd syntes därför i bensinbeskattningsförordningen böra införas en bestämmelse av innebörd, att såsom tillverknng av bensin jämväl skulle anses av importör eller försäljare företagen blandning av bensin, bensol eller motorsprit med obeskattad petroleumprodukt, därest den genom blandningen erhållna

varan med hänsyn till sin användning vore att likställa med bensin. Härigenom skulle de kontrollföreskrifter, som i förordningen gällde för tillverkare av bensin, komma att ävenledes tillämpas å dylik importör eller försäljare. Kontrollmyndigheten bereddes sålunda möjlighet att utöva tillsyn å att skatt erlades för den vid blandningen använda kvantiteten obeskattad petroleumprodukt.

Kontrollkostnaderna.

Beträffande kostnaderna för kontrollen å skattens behöriga erläggande har Almgren anfört följande:

I 3 § förordningen om skatt å bensin och motorsprit borde jämväl stadgas skyldighet för importör eller försäljare, varom här vore fråga, att på visst sätt bidra till kontrollkostnaden, nämligen med förslagsvis ett belopp, motsvarande 2 kronor 50 öre för timme av den tid, som åtgått för den av kontrollstyrelsen utsedda kontrollantens tillsyn beträffande blandningen, dock minst 10 kronor. De tillfällen, då importör eller försäljare behöfve underkasta sig dylik kontroll, syntes bliva sparsamma, enär beskattning även av sådana petroleumprodukter, som skulle användas för inblandning i bensin, regelmässigt vore avsedd att äga rum redan vid införtullningen eller, i fråga om inhemsk vara, utlämningen från tillverkningsstället och den föreslagna bestämmelsens huvudsakliga syftemål sålunda vore att utgöra en spärr mot försök att undandraga sig skatt å bensin.

Bestämmandet av ersättning till kontrollant, som av kontrollstyrelsen förordnats att biträda vid tillsynen över bensinbeskattningen, syntes bära ankomma på styrelsen. Den mindre kostnad, som härför kunde uppstå, borde lämpligen bestridas av det under sjunde huvudtiteln upptagna förslagsanslaget till kontroll å tillverkningsavgifter. Härvid borde inbegripas även ersättning till i nuvarande 3 § 4 mom. i förordningen omförmäld kontrollant, varom särskilda bestämmelser för närvarande saknades. Då dylik ersättning hittills vid några tillfällen ifrågakommit, hade kostnaden härför bestritts av förslagsanslaget till kontrollstyrelsens verksamhet.

Vid sin promemoria har Almgren fogat förslag till ändrad lydelse av 3 § förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit.

Ämbetsverken hava i sin förutnämnda skrivelse den 29 mars 1932 förklarat sig tillstyrka, att Kungl. Maj:t ville i proposition till riksdagen föreslå, att nu ifrågavarande författningsrum måtte erhålla den lydelse, som i Almgrens promemoria föreslagits.

Departementschefen.

Den år 1931 genomförda ändringen av den i förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit och i tulltaxan förekommande definitionen på bensin, i följd av vilken ändring för närvarande under detta begrepp hänföras mineraloljor och skifferoljor med en egentlig vikt vid + 15° Celsius av 0.770, avsåg, såsom av det förut anförda framgår, att förhindra, att vissa oljor, vilkas egentliga vikt vid angivna temperatur överstiger den i definitionen i dess tidigare lydelse uppdagna gränsen 0.760 men som det oaktat kunde finnas användbara som motorbränsle, skulle undandragas skatt och tull. Av det av ämbetsverken omförmälda fallet, att ett större parti hit till riket införd mineralolja, med all sannolikhet avsedd för motor-

drift, visat sig äga en egentlig vikt överstigande 0.770 och således icke enligt gällande bestämmelser kunnat beläggas med skatt och tull, framgår, att icke ens den år 1931 antagna definitionen på bensin är tillräckligt effektiv för det avsedda ändamålet. Att fortsätta på den inslagna vägen och ändra definitionen på bensin så, att därunder inbegripas oljor med än högre egentlig vikt, lärer knappast låta sig göra, därest den hittills intagna ståndpunkten att skatt och tull ej böra drabba de oljor, vilka tjäna andra ändamål än motordriften, icke skall uppges. En omläggning av beskattningssystemet, varigenom avgränsandet av de skattepliktiga oljorna komme att författningens enligt ske annorledes än genom viktbestämning, har, enligt vad jag förut anfört, framhållits såsom önskvärd men torde ej kunna genomföras utan en förutgående omfattande och tidsödande utredning. Då det emellertid uppenbarligen är angeläget att omedelbart förebygga möjligheten att, på grund av en för snäv vorden definition av vad som enligt hithörande författningar skall anses såsom bensin, skatt och tull i vissa fall, mot författningarnas syfte, icke komma att utgå, synes, med hänsyn till vad jag nyss anfört, icke erbjuda sig annan utväg än att, på sätt ämbetsverken förorddat, överlämna åt beskattningsmyndigheterna, d. v. s. generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen, att i varje särskilt fall på grundval av författningarnas syfte pröva, huruvida en vara är att anse såsom bensin eller ej. Då samråd mellan de båda ifrågavarande myndigheterna måste förutsättas komma att äga rum, torde tillräcklig garanti föreligga för en i görligaste mån likformig tillämpning. Jag ber att i detta sammanhang få erinra om det av ämbetsverken påpekade förhållandet, att enligt de ursprungliga bestämmelserna rörande bensinbeskattningen fri prövningsrätt av vilka oljor, som vore att hänföra till bensin, tillkom beskattningsmyndigheterna.

På grund av det sålunda anförda finner jag mig böra giva ämbetsverkens förslag om sådan ändring av författningarna, att definition på bensin därur uteslutes, min anslutning. Till spörsmålet om en utredning angående möjligheten att i författningens väg giva nya regler för avgörande av frågan, huruvida viss petroleumprodukt är underkastad beskattning, torde jag få anledning att senare återkomma.

Genom de sålunda föreslagna författningsändringarna torde den huvudsakliga delen av petroleumprodukter, som äro avsedda att efter blandning med bensin, bensol eller motorsprit användas för motordrift, komma att bliva beskattade. Emellertid är det icke uteslutet, att en vara, som vid införsel till riket, respektive utlämnande från tillverkningsstället icke ansetts hänförlig till bensin och sålunda undgått beskattning, likväl kan tjäna som ingrediens vid genom blandning framställt motorbränsle. På grund härav synes, såsom ämbetsverken i anslutning till den i ämnet avgivna promemorian föreslagit, för att ytterligare säkerställa statens ifrågavarande skatteintresse i 3 § förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit böra införas en bestämmelse därom att såsom tillverkning

av bensen jämväl skall anses av importör eller försäljare företagen blandning av bensen, bensol eller motorsprit med obeskattad petroleumprodukt, därest den genom blandningen erhållna varan med hänsyn till sin användning är att likställa med bensen. Å sådan importör eller försäljare böra i tillämpliga delar gälla vad i nyssnämnda författningsrum stadgas angående tillverkare. Från denna regel torde emellertid undantag böra ske beträffande tiden för skattens inbetalning. Tillverkare skall nämligen för den under ett kvartal utlämnade myckenheten bensen verkställa sådan inbetalning inom månaden närmast efter kvartalets utgång, medan beträffande importör eller försäljare synes böra föreskrivas skyldighet att för den i blandningen ingående skattepliktiga petroleumprodukten inleverera skatten före utgången av månaden närmast efter den, då blandningen företagits. Denna skillnad betingas därav att tillverkning av bensen i regel bedrivs successivt, medan blandning kan förutsättas ske vid enstaka tillfällen.

Kontrollen över att skatt i vederbörlig ordning erlägges av importör eller försäljare, som verkställt blandning, torde, i likhet med vad som gäller beträffande annan tillverkare, böra utövas av kontrollstyrelsen med biträde, där så finnes erforderligt, av kontrollant, som utses av styrelsen. Ersättningen till sådan kontrollant bör bestämmas av styrelsen och torde lämpligen böra bestridas av det under sjunde huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till kontroll å tillverkningsavgifter. Kostnaderna för den tillsyn, som utövas genom dylik kontrollant, böra ersättas statsverket samt gäldas av tillverkaren. Mot den i promemorian föreslagna normen för bestämmande av det till täckande av statsverkets kostnader utgående bidraget — 2 kronor 50 öre för timme av den tid, kontrollant nödgats tillsetta i och för kontrollens utövande, dock minst 10 kronor för varje för rättning — synes intet vara att erinra. Bidraget torde böra inbetalas samtidigt med erläggandet av den för petroleumprodukten utgående skatten samt böra tillgodoföras nyssnämnda riksstatsanslag.

Föredragande departementschefen uppläser härefter förslag till *förordning angående ändrad lydelse av 1 och 3 §§ förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensen och motorsprit* samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen

dels antaga nämnda förslag,

dels besluta, att den till nr 174 i gällande tulltaxa fogade anm. 1 skall utgå, i följd varav sagda tulltaxenummer jämte anmärkning erhåller följande ändrade lydelse:

»Mineraloljor:

174 bensen ..... 100 liter —: 10

Anm. För bensen, som införes till riket, skall erläggas skatt enligt vad därom är särskilt stadgat.»

dels ock förklara, att ändringen i tulltaxan skall träda i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställa förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Elis Lindahl.